

STEDELIJK PENVISSSEN

Op karpersafari
in de Haagse
stadsjungle

Onderschat de stadswateren niet. Ze herbergen vaak maagdelijke dikbuiken.

Penvissen is één van de puurste vormen van karpervissen. Toch dreigt het pennen ten onder te gaan in al het boeligeweld van tegenwoordig. 'Te moeilijk, veel last van witvis en je vangt vooral kleine karper' zijn daarbij veelgehoorde argumenten. Jim Bekker kiest juist voor het struinend vissen met de pen omdat dit bijzonder effectief is; vooral in de vele stadswateren die ons land rijk is. In de Haagse stadsjungle laat hij zien dat het penvissen ook bijdraagt aan een goed ontwikkeld vissersinstinct.

TEKST JIM BEKKER FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS

In een afgesloten put zwemt de karper altijd ergens tussen jou en de overkant. Stadskarpers zijn daarentegen reislustige vissen. Het ene moment hangen ze rond bij bedrijventerrein X, om een dag later via allerlei duikers twee woonwijken verderop te verschijnen. In het aaneengesloten stelsel van grachten, sloten en parkvijvers dat samen het Haagse stadswater vormt, onderscheid ik twee soorten plekken: trekroutes en 'holding area's'. De trekroutes zijn vaak lange, monotone stukken water (de verkeersaders voor karper) waar de vis in vrij vlot tempo doorheen zwemt. Dit kun je vanaf een brug (of fietsend met de polaroidbril op de neus) vaak mooi observeren.

HOLDING AREA

Achtervolg je de trekkende vis, dan is de kans groot dat je

op een gegeven moment ook hun holding area's ontdekt. Dat zijn de plekken waar de vis zich gedurende langere tijd ophoudt, veilig voelt en dus ook aast. Denk aan zijkommetjes, doodlopende stukken, grote bruggen met dukdalven, overhangende bomen, lievelanden en plekken waar de eendjes vaak worden gevoerd. Voordat je zo'n plek hebt gevonden is er vaak al wat (vis) tijd verstreken, maar je zit er wel bovenop de vis! Hier laten we ons pennetje dus zakken.

AANVOEREN

Hoewel het ook mogelijk is om zwemmende karpers die je hebt gespot te 'stalken' (aanwerpen), is het doorgaans slimmer om diverse stekjes aan te voeren. Leg kleine voerplekjes aan in de diverse holding area's die je tijdens het zoekwerk hebt ontdekt. Het is daarbij een prima plan om 's ochtends

Penvissen kan veel effectiever zijn dan de vastloodvisserij.

voor het werk een paar plekjes aan te voeren, om ze daarna 's middags of 's avonds systematisch af te vissen. Zie je na een kwartiertje nog geen teken

van leven? Verkas dan naar de volgende plek. Als je door je plekjes heen bent, loont het vaak om toch nog even naar plek één terug te keren.

ZOEKEN, VINDEN, VANGEN

Je kunt natuurlijk op goed geluk ergens je pennetje te water laten, maar de kracht van de penvisserij zit hem juist in het vissen op plekken waar de karper aanwezig is, om vervolgens in korte tijd resultaat te boeken.

Vanuit overhangende bomen heb je beter zicht op visactiviteiten en krijg je de karper eerder in het vizier.

Zie je vis zwemmen, volg ze dan. Niet zelden vind je zo hun 'holding area's' waar ze zich gedurende langere tijd ophouden.

Kat in het bakkie: azende vis bij je montage.

SUPERMARKT

Voor wat betreft het aas en voer zijn de mogelijkheden eindeloos. Daarbij voorziet de lokale supermarkt in vrijwel alle behoeften en wensen. Het bekendste en altijd en overal vangende aasje is zachte maïs uit blik. Maar ook producten waar je normaal gesproken straal aan voorbij zou lopen – van een stukje ontbijtkoek tot aan kapucijners of witte bonen in tomatensaus – blijken vaak echte topaasjes. Bovendien zijn ze dressuurdoorbekend (zeker op wateren waar veel met maïs gevist wordt) en voordelig geprijsd. Producten uit de supermarkt zijn ook meestal in blik verpakt en dus lang houdbaar. Een voorraad maïs en bonen is zo aange-

legd, dus je kunt altijd direct op pad om te gaan vissen.

UITGEBALANCEERD

Geïnspireerd door de aaspresentatie bij de vastloodvisserij op karper, balanceer ik ook bij mijn penvisserij het haakaas zo uit dat het licht zwevend wordt. Dit doe ik door middel van een stukje foam of drijvend imitatie-aas aan de haak of op de hair. Licht zwevend aas heeft namelijk diverse voordelen. Het wordt sneller door de karper waargenomen, is voor de vis heel gemakkelijk naar binnen te slurpen en zakt ook niet zo snel weg in de bodemprut. Afhankelijk van het type en de grootte van het aas, kies ik voor een sterke haak in maatje 6, 8 of 10. Belang-

SPIEGELKARPERPROJECT HAAGSE BOEZEM

De 's-Gravenhaagse Hengelsport Vereniging (GHV) heeft in samenwerking met de KarperStudiegroep Nederland Regio Den Haag een succesvol spiegelkarperproject op poten gezet. Enerzijds om meer variatie in de karperpopulatie aan te brengen, anderzijds om de waterkwaliteit en het trekgedrag van de vissen in de Haagse wateren te monitoren. In 2005 zijn er in het Haagse boezemwater uitzettingen geweest van spiegelkarpers met een gemiddeld gewicht van 3 pond. Deze vissen zijn inmiddels uitgegroeid tot karpers van formaat en geven de karpervisserij in en rondom Den Haag extra glans.

De spiegelkarpers in het Haagse stadswater groeien als kool. Deze in 2005 uitgezette vis is in vijf jaar tijd van 4 naar 21 pond gegaan.

LICHTE UTRUSTING

Penvissen is zoeken naar karper of sporen daarvan in de vorm van bellenplakaten, bewegende rietstengels, aaswolkjes. Dat doe je te voet of per fiets. Een zo compact en licht mogelijk visuitrusting is dus een vereiste: penhengel, landingsnet, onthaakmat, rugzak met tacklebox, aas, proviand, camera en uiteraard je VISpas. Het stadswater met al zijn obstakels maakt een stevige penstok en een hoofdlijn van 30/00 nylon noodzakelijk. Dat laatste geldt ook voor een onthaakmat. Die mag vanwege de bestrating in de bebouwde kom absoluut niet ontbreken.

Licht bepakt kun je snel verschillende stekken aandoen.

rijk is dat de haak een rechte punt heeft. Deze pakt eerder vlees dan een klauwhaak met een naar binnen gebogen haakpunt.

OVERGELOOD

In tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, is penvissen echt niet zo ingewikkeld. De montage bestaat uit niet meer dan een stuitje, schuivend pennetje, wat loodhagels en de haak. Doorgaans kies ik voor een 'overgelode' montage, waarbij de pen zinkt op het onderste loodhageltje. Schuif het stuitje boven de pen net zo lang omhoog totdat je dobber met alleen het puntje boven water uitsteekt. Dan ligt het onderste loodhageltje nog net op de bodem en weet je zeker dat je scherp zit te vissen. Bij een harde bodem zet ik die laatste loodkorrel zo'n 3 cm van de haak, bij een zachte bodem tot zo'n 15 cm. Hoe korter de afstand tussen loodje en haak, des te groter is de kans dat je een opsteker krijgt. De vis hoeft immers maar een paar centimeter te bewegen om de laatste loodkorrel op te tillen als hij het haakaas pakt. Is de afstand tussen de laatste loodhagel en haak groter, dan dient een aanbeet zich meestal aan via het schuin weglopen van de pen. In beide gevallen is het zaak om niet te vergeten aan te slaan!

'UIT HET WERK'

Tijdens de eerste ronde van een korte pensessie in de avonduren bespeur ik weinig teken van leven. In het kraakheldere water zie ik op de aangevoerde stek het hoopje duivenvoer met pellets liggen, maar geen spoor van vis. Meer richting de binnenstad is op stek twee het voer compleet verdwenen, al zie ik ook hier geen vis. Een handje pellets en wat maïs gaan te water; hier kom ik later vanavond terug. Als het rondje langs de vijf aangevoerde stekken erop zit, heb ik alleen brasem en zeelt gespot. Van karper geen spoor.

Bij de tweede ronde is het wel raak. Op stek twee is het water plotseling dusdanig troebel, dat ik snel de pen te water laat. Even later zie vanaf de linkerkant een klein bellenspoor opdoemen. Na een tijdje komt de pen plots een paar centimeter uit het water, om wiebelend te blijven staan. Als ik aansla, veroorzaakt dat een enorme boeggolf die richting de brug schiet. Intussen bonkt er een zeelt onder de hengeltop en vallen de puzzelstukjes op hun plek. De gevluchte karper laat een enorm bellenspoor en mij met een kater achter...

Deze gemiste kans zou me wel eens lelijk kunnen opbreken. Veel tijd heb ik niet meer en de schemering maakt het steeds moeilijker om de stekken goed te kunnen observeren. Op goed geluk laat ik mijn pen vlakbij wat lelies zakken. Die bewegen zo nu en dan als ze worden aangetikt door een passerende vis. Als er zelfs enkele bladresten omhoog komen, verdwijnt mijn pen plots iets onder het wateroppervlak. Waarschijnlijk een lijnzwemmer, dus even afwachten in plaats van aanslaan. Als de pen daarna geheel plat gaat liggen, zet ik wel de haak. Hangen! Een spannende drill later ligt er een schitterende, stokoude 22 ponds schubkarper uit de Haagse binnenstad op mijn onthaakmat.

Ook in het stadswater bij jou om de hoek kun je tegen de grootste karperverrassingen aanlopen...

Met imitatie-aasjes kun je je aas licht zwevend krijgen.

